

raadgivende Forsamling og lader den fremstaa paa ny som fuldt besluttende og bevilgende Myndighed. Hele Udvalget har ganske kunnet tiltræde dette og slutte sig til dette lille Stykke 48; kun ønsker Udvalget, for ogsaa i det ydre at fastslaa de nye Forhold, at give Havneraadet et nyt Navn samtidig med, at det faar en ny Stilling og Myndighed. Udvalget stiller derfor Forslag om, at Forsamlingen faar Navnet Havnebestyrelsen. Dette er i øvrigt ogsaa i Overensstemmelse med, at Lovforslaget tildeler Chefen for Havneforvaltningen, der nu hedder Havnekaptajn, et nyt Navn, nemlig Havnedirektør. Samtidig foreslaar Udvalget, at det udtrykkelig udtales i § 1, at Københavns Havn er en selvejende Institution.

Udvalget har altsaa fuldt ud kunnet tiltræde Forslagets Tanke og Formaal, at Københavns Havn bliver selvstyrende, at Havnebestyrelsen, det nuværende Havneraad, faar en effektiv Myndighed i Havnevæsenets Sager, saaledes at Ministeren af sin nuværende uindskrænkede Magt kun beholder tilbage Afgørelsen i visse nærmere betegnede Forhold, der har en mere vidtrækkende, samfundsmæssig Karakter; og hvor derfor en Beslutning af Havneraadet skal kræve ministeriel Godkendelse. — Lovforslagets øvrige Paragraffer giver saa den nærmere Udvikling af den ved § 1 indførte nye Forfatning. Det foreslaas saaledes, at der ved Siden af de nuværende Medlemmer i Havneraadet, der vælges af Ministeren, Rigsdagen og Københavns Kommunalbestyrelse, sættes Medlemmer, valgte af Handel, Industri og Søfart. Ogsaa dette har Udvalgets fulde Sympati.

Naar Lovforslaget foreslaar endnu et nyt Medlem, nemlig Havnedirektøren, og foreslaar, at dette nye Medlem skal være Raadets Formand, saa staar ganske vist Udvalget ogsaa her samlet, men i dette Tilfælde ikke for, men imod Lovforslaget. Allerede ved første Behandling faldt der her i Tinget Udtalelser fra et Medlem af Havneraadet, det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Holger Petersen), imod en saadan Ordning, og Udvalget har ikke kunnet komme til nogen anden Anskuelse end den, der ved denne Lejlighed blev gjort gældende af det ærede Medlem. Man finder det upraktisk og paa en vis Maade egnet til at fremkalde Konflikter, i alt Fald visse Gnidninger, at Lederen af Forvaltningen samtidig er Formand for den bestaaende Myndighed, paa en Gang Leder af Administrationen og Leder af Bestyrelsen. Om end et Medlem af Udvalget vilde have foretrukket denne Ordning, stil-

ler Udvalget dog enstemmigt Forslag om at udstemme denne Bestemmelse. Man foretrækker her at blive ved det bestaaende, hvor Administrationens Leder ikke er Medlem af Raadet, men møder i dette, fremsætter og begrunder sine Forslag og Krav om Bevillinger og deltager i Raadets Debatter derom. Dette formener Udvalget er det rette og naturligste Forhold mellem Bevillingsmyndigheden og Administrationen.

Til Gengæld gør Raadet den højtærede Minister en Indrømmelse i Spørgsmaalet om, hvem der skal være Formand, idet man ogsaa her ønsker at blive ved det bestaaende. Det kunde i og for sig være naturligt og rimeligt, at Raadet under de nye Forhold selv valgte sin Formand ud af sin Midte, men Udvalget foreslaar, at Formanden bliver den samme som nu, nemlig Københavns Overpræsident. Naar jeg kalder dette en Indrømmelse til den højtærede Minister, ligger det i, at vi til Formand og Leder for Raadet med dets nye Myndighed foreslaar en Embedsmand og Repræsentant for Regeringsmyndigheden, en Formand, som altid vil være aarvaagen overfor Spørgsmaalet om, hvorvidt en Sag hører til dem, der vedblivende er underlagte Regeringsmagts Afgørelse eller i alt Fald skal have dens Godkendelse.

Der er endnu et Punkt tilbage, hvor, om end ikke hele Udvalget, saa dog dets 14 Medlemmer har ment at maatte gaa imod Regeringsforslaget. Det angaar Valget af Administrationens Chef, Havnedirektøren. Denne foreslaas i Lovforslaget udnævnt af Kongen, d. v. s. han vil komme som en Embedsmand, paa hvis Udvælgelse Forsamlingen ikke har haft nogen som helst Indflydelse. Men her er det nu saaledes, at hvor ringe saa end den nuværende Forfatning af 1858 er, hvor liden eller slet ingen Indflydelse den saa end ellers giver Havneraadet, giver den dog paa dette Punkt meget mere, end den højtærede Minister nu foreslaar. Loven af 1858 bestemmer, at Havnekaptajnen udnævnes af Ministeren efter Havneraadets Forslag, og Udvalgets 14 Medlemmer mener, at vi rettest bør blive ved det bestaaende. Flertallet maa fraraade, at vi samtidig med, at Havneraadet nu faar en Bestyrelses Myndighed, gør et ikke uvæsentlig Skaar i den Myndighed, Raadet har haft i et halvt Hundrede Aar.

I al Korthed: Udvalget tiltræder altsaa den højtærede Ministers Forslag om en ny Forfatning for Københavns Havn, en Forfatning, der fører fra den nuværende mi-